

SEED & BREAD

FOR THE SOWER

JES.55:10

FOR THE EATER

korte Bijbelse boodschappen van

THE WORD OF TRUTH MINISTRY

Otis Q. Sellers, Bijbelleraar

Vertaling © Stichting Lachai Roï, Lelystad, Nederland

www.lachairoi.org

Nr. 121

Het 'niet zijnde' maar 'als zijnde' principe

Elke uitspraak in de Bijbel moet worden geïnterpreteerd. We moeten de betekenis van wat gezegd is voor onszelf duidelijk maken. Als we bijvoorbeeld in Mattheüs 1:1 (St.Vert.) lezen: 'boek des geslachts van JEZUS CHRISTUS' heeft de gemiddelde lezer waarschijnlijk direct een idee dat hij weet wat het betekent. Als hij er echter langer bij stilstaat, zal hij waarschijnlijk met Shakespeare zeggen: 'aye, that needs to be scanned.'

Deze woorden zijn klaarblijkelijk een titel, maar de vraag die direct opkomt, is of dit opschrift bedoeld is voor de eerste zeventien verzen of dat deze te maken heeft met het hele Evangelie. Het wordt direct duidelijk dat veel afhangt van de betekenis van het Griekse woord *GENESIS* en wat daarin begrepen is. Hoe langer ik erover nadenk, hoe meer ik overtuigd ben dat *GENESIS* hier de betekenis heeft van *essentiële aard* en dat dit opschrift passend is voor het hele Evangelie dat op veel plaatsen handelt over de essentiële aard van Jezus Christus.

Met 'aard' doel ik op Zijn wezenlijke karakter en kwaliteit en de openbaring hiervan begint met de openingswoorden van Mattheüs. Hij is de zoon van David, de zoon van Abraham en de rechtmatige erfgenaam van de belofte die aan hen gedaan is. Er wordt ons verteld over Zijn bijzondere geboorte, er wordt verteld dat Hij Yehousha (Yahweh-Redder) genoemd moest worden en dat Hij Emmanuel moest heten, dat vertaald wil zeggen 'God met ons'. Dus hoewel het opschrift van toepassing is op het eerste hoofdstuk, past het ook bij het hele Evangelie en zo zien we dat de allereerste uitspraak van het Nieuwe

Testament interpretatie nodig heeft als we de betekenis willen vatten van wat daarin gezegd wordt.

Zoals op elk gebied van wetenschap, gelden ook bij de interpretatie van de Bijbel bepaalde regels die nauwgezet in acht moeten worden genomen. Vele daarvan moeten worden ontdekt en vastgesteld door middel van zorgvuldige studie en vergelijking, maar er is één regel die duidelijk geformuleerd is door de Geest van God. Ik zou de Heilige Geest niet willen bedroeven door een zaak te negeren die Hij zo onmiskenbaar heeft bepaald. Wanneer nagelaten wordt dit principe te onderkennen, daaraan toe te geven en zich daaraan te houden, kan dat leiden tot vele verkeerde interpretaties en het misbruik van vele teksten in de Schrift.

Het principe waar ik hier op doel, wordt bevestigd door Paulus in Romeinen 4:17 waarin hij verklaart dat God 'roept de dingen, die niet zijn, alsof zij waren' (St.Vert.). Dat is een goddelijke bewering over hoe God kan handelen en we kunnen óf gelovigen zijn en erkennen dat Hij dat doet, óf ongelovigen en ontkennen dat Hij ooit zo heeft gehandeld. Het is een daad van geloof als we het feit erkennen dat God in Zijn Woord heeft gesproken over toekomstige dingen en daarbij gebruik heeft gemaakt van de tegenwoordige tijd. Als we dergelijke uitspraken nemen en ze voor geldig verklaren voor deze tijd, lopen we het risico dat we de waarachtigheid van God in diskrediet brengen en Zijn Woord in twijfel trekken.

Dit principe wordt duidelijker als we stilstaan bij de omstandigheden die deze uitspraak van de apostel teweeg hebben gebracht. Bijna tweeduizend jaar voor de dagen van Paulus heeft God gesproken over de afstammelingen (het zaad) van Abraham en gezegd dat Hij hem de vader van vele volken zou maken in een tijd dat Abraham kinderloos was en de hoop om nog kinderen te krijgen was vervlogen (Rom. 4:19). Hij heeft over de nakomelingen van Abraham gesproken alsof zij reeds bestonden en op die manier sprak Hij over iets dat nog niet gold op dat moment, alsof het wel gold. Dat bracht Paulus ertoe ons in herinnering te brengen dat God op bepaalde momenten heeft gesproken over 'dingen die niet zijn alsof zij zijn.' Altijd als dit principe van toepassing is, zal er iets in de context aanwezig zijn waarmee wordt aangegeven dat daar dit literaire middel gebruikt is. We komen dat vaak tegen in de poëtische boeken van de Bijbel en daarom zullen we daar onze specifieke voorbeelden uit halen.

In Psalm 10:16 lezen we: 'de HERE is Koning, eeuwig en altoos. De volken zijn vergaan uit zijn land.' In het Hebreeuws staat hier: 'Yahweh is Koning voor de aion en verder; de natiën zijn verdwenen uit Zijn land.' Teksten als deze brengen sommigen ertoe te beweren dat God in deze

tijd Koning is en dat Hij de aarde en de volken daarop bestuurt. De duidelijke feiten tonen evenwel aan dat Hij dat niet doet. Een koning regeert, hij heerst, hij past het recht toe. Als Yahweh in dezen tijd koning zou zijn, dan is Hij passief. Hij deelt genade uit en dat is exact het tegenovergestelde van gerechtigheid. Deze tekst is een klassiek voorbeeld van God die spreekt over dingen die er niet zijn, alsof zij er zijn. De waarborg tegen een verkeerde interpretatie vinden we in de woorden 'de natiën zijn uit Zijn land verdwenen.' Iemand moet wel ongevoelig voor zijn voor de kennelijke feiten als hij beweert dat dit voor deze tijd geldt. De andere volken zijn zeer duidelijk aanwezig in het land dat God aan Israël heeft beloofd.

Een ander duidelijk voorbeeld van dit principe vinden we in Psalm 93:1. Hier wordt ons gezegd: 'de HERE is Koning. Met majesteit heeft Hij Zich bekleed; de HERE heeft Zich bekleed, Hij heeft Zich met kracht omgord. Vast staat nu de wereld, zij wankelt niet.' Hier zou moeten staan: 'Yahweh is nu Koning' en Kirkpatrick vertaalt het met 'Jehovah heeft Zichzelf als Koning uitgeroepen.' 'Rotherham zegt vervolgens: 'dit gaat over niets minder dan een bijzondere aanvaarding van de heerschappij door Jehovah Zelf.' Maclaren zegt: 'deze woorden beschrijven eerder een daad dan een toestand' en dat Hij 'Koning is geworden door een of andere specifieke manifestatie van Zijn heerschappij.' Deze woorden zijn goed en waar, maar we moeten beseffen dat God hier spreekt over dingen die er niet zijn, alsof zij werkelijkheid zijn. Yahweh is nog geen Koning geworden, Hij is nu geen Koning, Hij heeft de heerschappij nog niet overgenomen en er is ook nog geen specifieke daad van Hem geweest waarmee Hij Zijn heerschappij over de hele aarde duidelijk heeft gemaakt. Al deze dingen zullen nog bewaarheid worden, maar zij gelden nog niet voor nu. In deze Psalm spreekt God in de tegenwoordige tijd over de toekomst.

De woorden 'Hij is met hoogheid bekleed' (St.Vert.) zouden moeten luiden: 'met majesteit heeft Hij Zichzelf bekleed'. Zijn kroning zal door Zijn eigen handen plaatsvinden. Mensen zullen hem niet bekleden met koninklijke klederen. Het opzichtig vertoon van mensen is voor Hem niet toereikend. Hij zal Zichzelf in majesteit, die zichtbare kwaliteit die ontzag en eerbied opwekt, bekleden. De mensen kunnen Hem geen Koning maken, zelfs al zouden alle mensen op aarde het erover eens zijn om dat te doen. En het bewijs dat God hier spreekt over de toekomst alsof het een tegenwoordige werkelijkheid is, zien we in de verklaring: 'vast staat nu de wereld, zij wankelt niet.' Een meer precieze vertaling zou ons zeggen: 'Hij heeft de wereld stevig vastgezet, zij kan niet aan het wankelen worden gebracht.'

De wereld waarin wij leven is niet stevig vastgezet en zal dat ook niet zijn totdat de tijd aanbreekt voor de 'het openbaar worden van de zonen Gods' (Rom. 8:18-22). 'De ganse schepping zucht in al haar delen en is in barensnood' (Rom. 8:22). De woning van de mens wordt voortdurend dooreen geschud door aardbevingen, oorlogen, overstromingen, hongersnooden, epidemieën en de aanwezigheid van de zonde-factor die door Adams overtreding is binnengekomen. Maar dat zal niet altijd zo blijven, want het belangrijkste resultaat van het koningschap van God zal een vaste, vastgestelde orde zijn die niet kan wankelen (Hebr. 12:26-28).

Deze waarheid wordt bevestigd door de belofte die in Psalm 96:10 is gegeven: 'zegt onder de volken: De HERE is Koning, vast staat nu de wereld, zodat zij niet wankelt; Hij zal de volken richten in rechtmatigheid.'

Wij die in God geloven, zouden ongetwijfeld graag zien dat dit in deze tijd gezegd kan worden. We zouden zonder meer gelukkig zijn als de juist aangestelde herauten op grond van een goddelijke benoeming zouden kunnen uitgaan en de waarheid zouden verkondigen dat Yahweh de heerschappij heeft overgenomen, dat Hij Koning is geworden. We zouden ons verheugen als de juiste man zou opstaan in de Verenigde Naties en dit als actuele waarheid zou verkondigen; dat anderen voor congressen, parlementen, senaten en alle andere wetgevende lichamen zouden staan en dit als feit zouden aankondigen. Ik zou Paulus, David of de twaalf apostelen opperen voor dit werk. 'Maar die zijn allemaal dood,' zal iemand ongetwijfeld tegenwerpen. Maakt u zich echter geen zorgen, want ze zullen allemaal levend zijn op het moment dat God de regering overneemt. De poorten van hades zullen niet standhouden tegen hen die deel uitmaken van deze ekklesia; allen die een aanstelling uit Hem hebben.

Als we de chaos zien in de wereld van vandaag, hoe kan iemand dan beweren: 'Hij heeft de wereld stevig vastgezet, zij kan niet aan het wankelen worden gebracht,' of dat Hij de 'volken richt in rechtmatigheid'? Onmogelijk! In deze teksten ontdekken we dat God dingen beweert die er zullen zijn alsof ze vandaag al gelden. Paulus legt uit dat Hij dat doet en als dat niet in deze teksten is gebeurd, waar zou het dan wel gebeurd moeten zijn in Gods Woord?

Denk ook eens na over de goddelijke uitspraken in Psalm 97:1,3,6. 'Yahweh is Koning. Dat de aarde juiche, dat vele kustlanden zich verheugen... vuur gaat voor zijn aangezicht uit, het zet zijn tegenstanders rondom in vlam... de hemelen verkondigen zijn gerechtigheid, en alle volken zien zijn heerlijkheid.' God spreekt hier zonder twijfel over dingen die er niet zijn alsof zij waren.

Als laatste voorbeeld zullen we stilstaan bij Psalm 98:1-3. In dit schitterende gedeelte wordt ons gevraagd: 'zingt voor Yahweh een nieuw lied, want Hij heeft wonderen gedaan: zijn rechterhand en zijn heilige arm gaf Hem zege. Yahweh heeft zijn zege bekendgemaakt, zijn gerechtigheid geopenbaard voor de ogen der volken. Hij heeft gedacht aan zijn goedertierenheid en aan zijn trouw jegens het huis Israëls; alle einden der aarde hebben aanschouwd het heil van onze God.'

In alle gedeelten die aangehaald zijn, kunnen we zien dat het 'niet zijnde' maar 'als zijnde' principe het duidelijkst van toepassing zijn op die gedeelten die lijken te spreken over de huidige regering van Yahweh over de volken. Het zijn juist deze gedeelten die voortdurend worden aangehaald als positief bewijs dat Jezus Christus nu Koning is. Mensen die dat betogen, zien niet in dat als Hij nu Koning zou zijn, Hij niet als Koning handelt. Degene die over mensen heerst, moet rechtvaardig zijn (II Sam. 23:3). En een van de meest duidelijke feiten in deze tijd is, dat er tegenwoordig erg weinig rechtvaardigheid heerst in deze wereld. Hoe kunnen sommige mensen dan beweren dat we nu leven onder de heerschappij van Yahweh?